

POSTANOWIENIE

28 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 28 stycznia 2026 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa Z. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
przeciwko G. spółce akcyjnej w J. [...]
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej G. spółki akcyjnej w J. [...]
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie
z 6 grudnia 2023 r., I AGa 83/23,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od pozwanej na rzecz powódki tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego 5400,00 (pięć tysięcy czterysta) zł
z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie
w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po upływie
tygodnia od dnia doręczenia pozwanej odpisu postanowienia do
dnia zapłaty.**

(A.T.)

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca wniosła o przyjęcie skargi do rozpoznania w oparciu o czwartą z wymienionych przesłanek.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury, odwołanie się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymaga przedstawienia, w czym wyraża się „oczywista zasadność” skargi oraz argumentacji wykazującej, że istotnie skarga jest oczywiście uzasadniona. Chodzi tu o wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. m.in. postanowienie SN z 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, nie publ.). Celem sformułowania powyższej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest wykazanie jedynie oczywistego naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacji, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (zob. postanowienie SN z 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, nie publ.).

Skarżąca, wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i powołując się na oczywiste uzasadnienie skargi, wskazała na rażące naruszenie: (1) art. 88 § 1 k.c. w związku z art. 84 § 1 k.c., (2) art. 410 § 1 i 2 k.c. w związku z art. 405 k.c., (3) art. 535 § 1 k.c. w związku z art. 117 § 1 i 2 k.c., a także (4) art. 327¹ § 1 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c.

Wbrew twierdzeniom skarżącej, uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia poddaje się kontroli kasacyjnej. Jak wynika z wiążących ustaleń faktycznych, przytoczonych w tym uzasadnieniu, doszło do bezpodstawnego wzbogacenia pozwanej. Pozwana otrzymała towary od powódki, zapłaciła za nie w drodze kompensacji wierzytelnością, która jednak nie istniała, więc pozostawała bezpodstawnie wzbogacona kosztem powódki. Tym okolicznościom skarżąca nie zaprzeczyła wskazując na oczywistą zasadność skargi. Akcentowane

przedawnienie roszczeń o zapłatę ceny towarów nie ma wpływu na rozstrzygnięcie, skoro w sprawie nie chodzi o roszczeniem z umowy i odpadła podstawa prawna świadczenia.

Mając powyższe na uwadze, nie można przyjąć, że powołana przez skarżącą przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Grzegorz Misiurek

(M.M.)

[a.ł]